

Zelfstandig
wonen

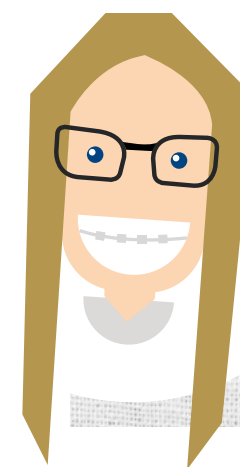
De spreekbeurt van Jasmijn

Ik werk nog snel mijn mascara bij en doe wat gel in m'n haar. Kijk in de spiegel en zie rode vlekken in m'n hals. Voel dat m'n knieën bibberen en haal een paar keer diep adem. Zo meteen heb ik een spreekbeurt bij Nederlands. In het eerste jaar van de mavo heb ik ook een spreekbeurt gehouden, maar dat ging over dansen. Een veilig onderwerp. Nu gaat het over mijzelf, ons gezin en de manier waarop wij wonen. Ik vind het spannend en vraag me af hoe de meiden en jongens uit mijn klas zullen reageren. Gaan ze me uitlechen, belachelijk maken of vinden ze me juist stoer? Ik hoop dat ze straks begrijpen waarom ik nog nooit iemand heb meegenomen naar huis.

"Beste klasgenoten, ik ga jullie vertellen over de mensen met wie ik woon. Net als jullie heb ik een vader en een moeder. Ik heb ook een jonger broertje. Maar in ons huis wonen we niet met z'n vieren, maar met twaalf mensen. Die andere acht bewoners zijn mensen met een verstandelijke beperking die soms ook een lichamelijke handicap hebben.

In ons huis heb ik een eigen kamer met posters van Beyonce en Rihanna. M'n knuffels heb ik vervangen door gezellige kussens en bij de wastafel staat een plankje met mijn verzameling make up. We hebben met z'n vieren een kleine woonkamer waar we tv kijken en kunnen relaxen. In de praktijk zitten we hier alleen op zondagavond samen. Vanuit onze keuken kom je in het washok. Dat washok delen we met alle bewoners van ons huis. Van daaruit kom je in de gemeenschappelijk ruimte. Daar staan gezellige stoelen, banken en er liggen veel kussens. Ook is er een grote tafel waar we met z'n allen eten, kletsen en koffie drinken. De mediterrane kleuren geven ons huis een warme mediterrane sfeer. Er hangen veel vakantiefoto's en familieportretten aan de wand. Alle bewoners hebben een eigen kamer die ze samen met hun familie hebben ingericht. Ik vind het zelf heel grappig om het verschil te zien: de een heeft zo'n ouderwetse eikenhouten kast, een ander spullen van de Ikea en weer een ander heeft zo'n typische Indiase inrichting met veel spiegels en boeddha's.

Inruiling
wonen en zorg

Mijn moeder vertelt altijd dat ze vroeger droomde van zo'n groot gezin als in die oude film 'The sound of music'. Ze zag veel kinderen voor zich die altijd samen optrekken. Daarom zijn ze toen ik vijf werd, een huis gestart waar mensen met een handicap kunnen wonen. Zo heeft mijn moeder haar grote gezin gekregen en werkt ze nu samen met mijn vader zowat dag en nacht. Aan de ene kant is het heel gezellig dat er altijd zoveel mensen zijn. Zo kwamen ze op de basisschool ook gewoon mee naar de weeksluiting als ik daar een rol in had. En ik heb natuurlijk altijd mensen om mee te kletsen en m'n vader en moeder zijn altijd in de buurt. Soms baal ik er ook wel van. Dan wil ik gewoon een klein gezin zoals de meesten van jullie hebben. Met een grotere eigen plek en een vader en moeder die 's avonds gewoon vrij zijn. Nu loopt alles altijd door elkaar en soms gaat het gewoon te ver. Zo had ik laatst een leuke band en toen vond mijn vader dat ik wel met het busje mee kon naar school. Nou dat dacht ik dus echt niet! Ik was hartstikke bang dat jullie me zouden uitlachen.

Samenspel
informele zorg en
de professionele
zorg

Financiering
zorg

Huisgenoten

Jasmijn

Ik merk aan mijn ouders dat ze zich zorgen maken voor de toekomst van ons huis. Ze krijgen geld vanuit het persoonsgebonden budget van de bewoners, maar die manier van financieren staat onder druk. Daarbij moeten ze betalen voor de organisatie waar we onderdeel van zijn en voor het personeel dat bij ons werkt. Mijn vader en moeder zijn echt manusje van alles: ze doen de boekhouding (terwijl dat helemaal niet hun ding is), zijn ondersteuner van de bewoners, maar ook tuinman en regelaar. Met het personeel samen sturen ze de huishouding aan, koken, regelen de was en houden contacten met familie en instanties. Eigenlijk zijn mijn vader en moeder 24 uur per dag aan het werk. En dat is echt niet altijd fijn.”

Meer informatie:

- [Thema inclusie](#)
- [Test: Hoe inclusief ben jij eigenlijk?](#)
- [Mantelzorg voor mensen met een verstandelijke beperking](#)
- [5 Tips om contacten in de wijk te bevorderen](#)

In 2016 halen we verhalen op. Verhalen van mensen. Wat hebben zij nodig om hun leven te leiden zoals ze willen. Welke vragen hebben ze. Dat helpt ons om de juiste kennis te ontwikkelen en beschikbaar te maken.

Mensen die voor langere tijd afhankelijk zijn van zorg vormen onze drijfveer. We willen dat de zorg voor hen goed werkt. Dat zij zoveel mogelijk het leven leiden dat ze willen, ondanks ziektes, ouderdom of beperkingen. Dat zij zich 'mens' voelen.

Onze insteek: het versterken van zorgprofessionals, zodat zij betere zorg kunnen leveren en trots kunnen zijn op hun werk. Daarvoor ontwikkelen we, samen met het werkveld, nieuwe kennis en maken we die kennis op een laagdrempelige en toegankelijke manier beschikbaar. Kennis over de inhoud én kennis over het toepassen in de dagelijkse praktijk, voor iedereen die betrokken is bij de langdurende zorg. Van verzorgende tot bestuurder, van verzekeraar tot gemeenteambtenaar, van huisarts tot mantelzorger. Zo werken we samen aan een toekomstbestendige samenleving die passende zorg en ondersteuning biedt aan kwetsbare mensen.

Het verhaal van Jasmijn is opgehaald door Annelies Versteegden en Hilair Balsters.

Kees, Helma en Jasmijn maakten ons deelgenoot met hun verhaal omdat het echt voelt als leven, niet als werk.

Annelies Versteegden

Voorzitter Raad van Bestuur
a.versteegden@vilans.nl
06 20 01 53 67

Hilair Balsters

Senior adviseur
h.balsters@vilans.nl
06 22 81 00 70

